

Sygn. akt IV U 144/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. Ś.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 7 lutego 2017 r. Nr (...)

w sprawie J. Ś.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

I. oddala odwołanie od decyzji z dnia 7 lutego 2017 r.,

II. odrzuca odwołanie w pozostałej części,

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adwokata R. K. kwotę 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden i 40/100) zł, zawierającą podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, świadczonej z urzędu.

Sygn. akt IV U 144/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lutego 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art. 28 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016r. poz. 277), odmówił J. Ś. prawa do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej, bowiem ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ponieważ nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 13,89 ha.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. Ś., podnosząc, że nie zgadza się z decyzją, która jest dla niego krzywdząca. Podkreślił, że nie prowadzi i nie może prowadzić ze względu na wiek jakiegokolwiek działalności rolniczej. Wobec tego domaga się wypłaty emerytury rolniczej w pełnej wysokości. Ponadto Ubezpieczony wniósł odwołanie od pisma KRUS z dnia 3 stycznia 2017r., wskazując, że nie zgadza się z treścią tego pisma. W ocenie ubezpieczonego posiada on prawo do emerytury rolniczej w pełnej wysokości zgodnie z art. 19 i 19a ustawy o ubezpieczeniu społecznym

rolników ze względu na ukończenie 75 roku życia. Organ rentowy powinien okoliczność tę wziąć pod uwagę, albowiem wynika z niej, iż wnioskodawca nie prowadzi i nie może ze względu na wiek prowadzić jakiegokolwiek działalności rolniczej (odwołanie k. 1 i 22 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 7 lutego 2017r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 8-8v akt sprawy). W odpowiedzi na odwołanie od pisma z dnia 3 stycznia 2017r. organ rentowy wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 199 kpc, gdyż pismo to nie jest decyzją administracyjną i nie przysługuje od niego odwołanie (odpowiedź organu rentowego na odwołanie od pisma z dnia 3.01.2017r. k. 24-24v akt sprawy).

Sprawa z odwołania J. Ś. od pisma KRUS z dnia 3.01.2017r. prowadzona pod sygn. akt IV U 145/17 oraz sprawa z odwołania od decyzji z dnia 7.02.2017r. sygn. akt IV U 144/17 zostały połączone do łącznego rozpoznania i prowadzone dalej pod sygn. akt IV U 144/17.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. Ś. pobierał emeryturę rolniczą w pełnej wysokości ze względu na wydzierżawienie gospodarstwa rolnego na podstawie umowy dzierżawy z dnia 9 stycznia 2006r. zawartej pomiędzy W. i J. Ś. jako wydzierżawiającymi a W. K. jako dzierżawcą. Decyzją z dnia 14 lutego 2012r. ubezpieczonemu przyznano prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 marca 2012r. (decyzja z 14.02.2012r. k. 146 akt emerytalnych).

W dniu 3 stycznia 2014r. Urząd Gminy P. przekazał do KRUS informację o rozwiązaniu umowy dzierżawy gruntów rolnych. W. K. z dniem 2 stycznia 2014r. jednostronnie wypowiedział i rozwiązał umowę dzierżawy gruntów rolnych o łącznej powierzchni 13,89 ha. Dzierżawa zawarta była w Urzędzie Gminy w P. w dniu 9 stycznia 2006r. z wydzierżawiającymi W. i J. Ś.. Przyczyną rozwiązania umowy przed upływem terminu było pogorszenie stanu zdrowia dzierżawcy i wystąpienie z wnioskiem o rentę. W. i J. Ś. wyrazili zgodę na rozwiązanie umowy z dniem 2 stycznia 2014r. (pismo i oświadczenie k. 147-149 akt emerytalnych).

Pismem z dnia 8 stycznia 2014r. w nawiązaniu do przedłożonego przez W. K. oświadczenia o rozwiązaniu umowy dzierżawy zawartej w dniu 9.01.2006r. KRUS poinformował ubezpiezonego, że wypłata części uzupełniającej przysługującego mu świadczenia zgodnie z art. 28 ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie ulega zawieszeniu przez okres roku, tj. do 31 stycznia 2015r. Decyzją z dnia 22 stycznia 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wstrzymał wypłatę części uzupełniającej świadczenia od dnia 1 lutego 2015r., ponieważ wnioskodawca prowadzi działalność rolniczą na gruntach stanowiących ponad 1 ha (decyzja z 22.01.2015r. k. 155 akt emerytalnych).

Pismem datowanym na dzień 19 grudnia 2016r. J. Ś. zwrócił się do organu rentowego o wypłatę pełnego świadczenia emerytalnego wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym (k. 165 akt emerytalnych). W odpowiedzi pismem z dnia 3 stycznia 2017r. organ rentowy poinformował wnioskodawcę, że w celu wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej oraz dodatku pielęgnacyjnego z tytułu ukończenia 75 lat, powinien przedłożyć dokumenty potwierdzające zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej takie jak akt notarialny czy umowa dzierżawy. W przypadku nie przedłożenia wymaganych dokumentów emerytura rolnicza pobierana przez J. Ś. będzie wypłacana w dotychczasowej wysokości, tj. części składkowej (pismo z 3.01.2017r. k. 167 akt sprawy). W nawiązaniu do otrzymanego pisma ubezpieczony wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy względnie potraktowanie tego pisma jako odwołania i skierowanie go celem rozpoznania do Sądu (pismo k. 168 akt emerytalnych).

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 lutego 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił J. Ś. prawa do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej, bowiem ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ponieważ nadal jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 13,89 ha (decyzja z 7.02.2017r. k. 169 akt emerytalnych).

Ubezpieczony J. Ś. i jego żona W. są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 13,89 ha. Ubezpieczony nie wykonuje osobiście prac fizycznych w gospodarstwie rolnym, lecz zwraca się do innych osób o pomoc przy uprawie zboża, a następnie przy sprzedaży zebranych plonów. Inwentarza żywego nie posiada. Kolejna umowa dzierżawy gruntów rolnych nie została zawarta. Ubezpieczony osiąga dochód z prowadzonej produkcji rolnej (wyjaśnienia ubezpieczonego k. 31v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. Ś. od decyzji z dnia 7 lutego 2017r. okazało się nieuzasadnione i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016r., poz. 277), wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą. Stosownie do ust. 3 tego artykułu, wypłata części uzupełniającej emerytury rolniczej ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Jak wskazano w ust. 4 powołanego przepisu, uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając: gruntów wydzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej: (a) małżonkiem emeryta lub rencisty, (b) jego zstępnym lub pasierbem, (c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym, (d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b lub c. W myśl art. 2 ust. 1 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 617 j.t.) za gospodarstwo rolne uważa się obszar gruntów, sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne (z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza), o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, w tym spółki, nieposiadającej osobowości prawnej

W ocenie Sądu ubezpieczony nie obalił domniemania prawnego zawartego w art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie prowadzi do wniosku, iż ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej w rozumieniu powołanego przepisu. Bezspornym jest, iż J. Ś. posiada gospodarstwo rolne o powierzchni ponad 13 ha. W tej sytuacji zgodnie z treścią art. 28 ust. 4 w/w ustawy, uznaje się, że prowadzi on nadal działalność rolniczą. Podkreślić należy, iż domniemanie prowadzenia działalności rolniczej zostaje obalone w przypadku przedstawienia pisemnej umowy dzierżawy zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków z osobą niebędącą małżonkiem emeryta, jego zstępnym lub pasierbem, osobą pozostającą z emerytem we wspólnym gospodarstwie domowym, czy też małżonkiem wskazanych osób. Ubezpieczony podnosił, że nie może znaleźć osoby, która chciałaby wydzierżawić jego gospodarstwo rolne, wobec czego kolejna umowa dzierżawy nie została dotychczas zawarta. Wskazał również, że w sytuacji gdy kogoś poprosi o pomoc to uprawia zboże, które następnie sprzedaje. Wobec czego uzyskuje dochód z produkcji rolnej. Zaznaczyć należy, iż prowadzenie działalności rolniczej nie polega wyłącznie na osobistej pracy fizycznej w gospodarstwie. Działalność taka może polegać również na zarządzaniu, podejmowaniu decyzji w przedmiocie produkcji rolnej. W gospodarstwie (...) prowadzona jest produkcja rolnicza w zakresie uprawy zboża. Ubezpieczony podejmuje decyzję odnośnie zasiania zboża oraz jego sprzedaży, a jedynie przy faktycznym wykonywaniu czynności gospodarskich ze względu na wiek i stan zdrowia potrzebuje pomocy osób trzecich. Okoliczności te pozwalają na przyjęcie, iż ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Nawet jeśli fizycznie czynności związane z produkcją rolną wykonuje inna osoba, to niewątpliwie ubezpieczony decyduje jak powinna wyglądać produkcja rolna. W konsekwencji, ubezpieczony jako współwłaściciel gospodarstwa rolnego o powierzchni 13,89 ha nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W związku z tym nie przysługuje mu prawo do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej, a zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 7.02.2017r. jest prawidłowa.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 7 lutego 2017r.

Odwołanie w pozostałej części odnoszącej się do pisma KRUS z dnia 3 stycznia 2017r. podlegało odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 kpc, gdyż pismo to nie stanowi decyzji organu rentowego dotyczącej emerytury, wobec czego nie przysługuje od niego odwołanie do Sądu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz ubezpieczonego z urzędu przez adwokata R. K. orzeczono na podstawie § 15 ust. 2 w zw. z § 4 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz. 1714).